Z přátelských kruhů.

YUKON, OKLA. — Ctěná redakce Pokroku: Nemíním tímto říci, že se socialismem nesouhlasím, právě naopak, ale dovolím si v věci něco říci, jestliže dovolíte. Nemyslím, že je na místě, jestliže socialní otázkou možno potírati náboženství (církevnictví nemíním). Z toho ohledu, že se tím věci pranic neprospěje, ale naopak pokodí, jestli totiž socialismus možný, o čemž může se též silně pochybovati ve směru, jak otázka ta se zde ve Spojených Státech řeší. Víra ve vyšší moc v lidstvu se nedotuje, aniž bude a může míti svého konce.

Víra je stará jako lidstvo samo, s ním se rodí, s ním stoupá, klesá, zase se zvedá na vyšší svého stupně, a zase klesá zpět s ním. Toto střídání opakuje se stále, a opakovati se bude, pokud opakovati se smí. Již mnohokráte četl jsem v sociálním listě, že nemůže jim býti ve zlé vykládáno, jestliže potírají náboženství a jeho nesmysly. Možno že ne, ale jedno jest jisto: že když by sociální otázka stala se skutkem, stane se tak spojené s náboženstvím, církví, kterou obmezovati, potlačovati když by si dovolilo, bude to první hřeb zaražený do rakve. Některé tak zvané svobodomyslné časopisy tím dále nejsou, jsou více méně sluhu nevěreckého a pak sociální listy též na malé výjimky přisvojují si pokrok, zlepšení lidu, pokrokové vymoženosti novější doby, což je mylné. Pokrok lidstva lidstvem nikdy žádný nebyl a není ani dnes, aniž bude kdy v budoucnosti, je to absolutně nemožné, třeba že i se tak stále tvrdilo a do světa hlásalo, že jsme lepšími, pokročilejšími, dokonalejšími dřívějších dob. Jinak řečeno, že tedy řídíme osud žití, našeho činění, budujeme naše poměry a pod. Je to možné? Aby řídili a ovládali jsme moc, z jejíž vůle, moci jsme zde? Aneb ta velká, mocná, nikým ještě nevystihnutá síla řídí a spravuje nás, kteroužto sílu, moc, třeba bohem nazvati můžeme. Kdyby toto shora řečené pravda byla, že my zde jsme činiteli neodvislými a samostatnými, dle naší vůle, pak je též pravdou, že zde jsme proto, že zde býti chceme, že žijeme, poněvadž chceme žíti, že jíme, poněvadž jísti chceme, že dýcháme, poněvadž je to naše vůle, stárneme jen proto, že je to naše vůle, a umíráme, protože umírati chceme a p. Theorie tato je chybná, a každý na prvý pohled seznati musí její nepravost, poněvadž není pravda, že jsme zde protože zde býti chceme, ale jsme tady, poněvadž zde býti musíme. My zde nežijeme ze své vůle, že žíti chceme, ale pravdou jest, že žíti nám nutno a také i ostatní je mylné, že jíme, dýcháme, stárneme, umíráme jen proto, že tomu chceme. Ale faktem je, že vše toto činíme neb správně řečeno, se toto děje, poněvadž se to tak díti musí a bude se díti i proti naší vůli, ať již si toho přejeme a je nám to vhod nebo ne. Je-li tento skromný můj výrok správný, tu je též pravdivo, že my poměry zde neměníme, ale ony mění nás a o pokroku lepším lidstvu oproti době zašlé nemůže ani řeči býti, a pak sociální otázka ve směru tomto pokrokovém vedena, je-li možná, nedojde cíle. Snad i tak to býti musí. Nevěrectví není svobodomyslnost, a svobodomyslnost není nevěrectví. — Lid nevěrecký a církevnický jest si stejný, je to třída lidu domýšlivců, nemajících svého vlastního úsudku a berou za bernou minci to, co jim jejich stranou podáno za své, neboť svoje vlastní nemají. Nevěrec ti řekne: Vyšší moci, jež vším vládne a vše řídí, není, tam končí jejich argument. Nevěrec věří, co mu nevěrecká strana káže a církevníci věří zase, co jim církev skrze své kazatele poroučí. Obě tyto třídy lidí, tento element, jsou slepí nástrojové v rukou jiných, libovolně používaných. — Dle theorie nevěrců jsme zde my lidé na tomto světě neobmezenými činiteli, stavíme, budujeme, vzděláváme, zdokonalujeme se dle svého přání, dle své libosti. — Dle náboženství církevního je to zrovna tak a to samé máme prý svou vlastní vůli činiti to neb ono, máme rozeznávati dobré od zla a pod., tedy také a to samé činitelé samostatní. Dle mého skromného úsudku život náš není býti činitelem o své vlastní vůli, neboť jsme tu z vůle nějaké moci jiné, jež předem určila naše dějiny. Ostřena zvonu není sama zvonem, určena tu způsobivši. — Náš život je výsledek faktů, avšak kdo je činitelem tvůrce obou dvou my sami přece tu býti nemůžeme, neboť náš život jest pouze určená zvonová, výsledek nějaké tvůrčí moci. Stroj, ať již sebe jakéhokoli, nesestaví člověka, ale člověk sestaví stroj, určí mu jeho pohyb, výkon, pro který jej sestavil. Nevěrci neuměou a nikdy nedokáží, že vyšší tvůrčí moci není. Třeba mohlo by se namítati, že svobodáři nemohou dokázati jsoucnost té vyšší tvůrčí moci. Ovšem, je nemožné, někomu v uzavřené škatulce ji ukázati, ale tolik víme a ví každý, že jsme něco jiného než netvory, jsme život, který je ale žádný snad by se sobě tvrditi nechtěl, že nejsme nic, a jestli tedy něco jsme, odkud to něco se vzalo? Z čeho povstalo? Z ničeho? Z ničeho prý nic není, praví nevěrci, my ale přece něco jsme a tu pak věří svému tvoření. Nevěrci domýšlí se býti na vrcholku vědění, pokroku. Církevnictví tvrdí to samé. Nám, svobodomyslným, postačiti musí, že víme tolik, že nevíme nic. Svět nedojde se nikdy svobodářství, aniž dojde se rozluštění otázky sociální rovnosti; je to snad nemožné. Dle Marxovy nauky, která je pěkná v theorii, ale v praksi nemožná, a pokud svět potrvá, budou malí, velcí, tlustí, tencí, zdraví, mrzáci, jedni očí černých, jiní modrých, šedivých, tmavé, světlé a rozličné barvy, budou jeden každý na stejný předmět jinak pohlížeti a jinak se jim zdáti, dle barvy předmětu a svých očí. Stejná shoda veškerá ještě nebyla, nebude a býti nemůže, neboť tenkrát přestal by i celý život, žíti, a i to jest snad nemožné.

Fr. Selement.

SNOHOMISH, WASH., dne 4. března. — Ctěná redakce: Zasílám vám předplatné a za premii pošlete mně kalendář, jaký náhodou po ruce máte. Musím vám sdělit, jaké zde máme počasí: v lednu dostali jsme trochu sněhu a i zimu měli jsme po celý týden. Zbytek zimy nám povejvice prší. Musím vám také sdělit, mnoho-li se v přítomné době platí za šindel z cedrového dřeva. Za nejlepší platí se $1.80 za tisíc a za prostřední $1.50. To je cena velmi nízká, takže skoro všechny pily musely zavřít. Rádi bychom věděli, mnoho-li se platí ve východních státech za cedrový šindel. Se srdečným pozdravem, všem čtenářům tohoto listu Josie Šimon.

WALWORTH, NEB., 3. března 1909. — Ctěná redakce: Tentokráte jsem se trochu opozdil s předplatným, ale doufám, že mně prominete. V těchto dnech zde máme hodně vody a bláta, tak jako všude jinde. Minulý měsíc měli jsme tu pořádné závěje, jakých už po několik roků jsme neměli. Myslím, že půda bude hodně napita a že vše bude dobře scházet; muselo by ovšem býti v březnu počasí jiné. Minulý rok byla úroda prostřední, zejména oves se nevydařil. Byl hodně chycen rezem, takže mnoho nevydal. Všechny farmářské produkty mají však za to dobrou cenu. Ceny jsou v přítomné době následující: pšenice 90c, korna 49c, oves 42—45c. To je dobře pro farmáře, který má něco na prodej, ale hůře je pro toho, který musí kupovat. Je jich ovšem málo, ale přece nějací jsou.

F. B.

BURCHARD, NEB., 7. března 1909. — Ctěná redakce: Odebíráme Pokrok první rok a líbí se nám velice. Předplatili jsme jej také jednomu našemu příteli a bývalému sousedu do Čech; jak jim se zamlouvá, dosud nevíme, neboť dosud žádných zpráv jsme od nich nedostali. Vždy dychtivě čekáme na Pokrok. Dostáváme jej kolem jedenácté hodiny. Když přijde, můj muž říkává: "Noviny jsou tu! Honem, kde je houpák, naše "mádr" si sedne a oběd bude někdy ve dvě hodiny." Není to ovšem takové, neboť dovedu si pospíšiti, když je potřeba. Musím domluvit paní Vitámvásové, že málo dopisuje. Protože inkoust zamrzlý nemám a myši mně držátko nesežraly, píšu. Nevím však, naleznou-li tyto řádky místa ve vašem ctěném listu, aneb přijdou-li do koše, aby spíše posloužily ohni, nežli čtenářstvu. Nu, už píšu. Musím se zmínit též o tom minulém roce. Není ho proč litovat! Byl pro nás dosti zlý a otčímem. Pšenice a oves byly ucházející, ale kukuřice nestála za nic; ani za tu práci ne. Pro drůbež bylo chladné a deštivé počasí a tak přivedeno bylo vše na zmar. Vypěstovala jsem asi 100 kuřat, ale ani polovice jich nezůstala. Tak bylo též s kachňátky i housátky. Kdyby aspoň ten nastávající rok byl lepší, bychom za svoji namáhavou práci měli nějakou hřivnu odměny. Nyní nastalo nám dosti pěkné počasí ve dne, v noci však mrzne. Nevím už nyní nic zajímavého; půjdu však na slunéčko, snad že větřík mně něco nafouká pro podruhé. Končím se srdečným pozdravem čtenářům a čtenářkám.

Anna Findejsová.

DAVID CITY, NEB. — Ctěná redakce a milí čtenáři: Dnes se mně do psaní mnoho nechce, abych vám upřímně řekla. Nyní je tak teplo, že máme vše otevřeno a běhám po venku celý den. Nemyslím, že tak zůstane, neboť se nějak obloha zachmuřuje. Omlouvají se odpovědět paní M. Tomkové, která píše, že dopisovatelky mohly by něco rozumného, nebo poučného napsat do časopisu. To je, má zlatá, pravda, ale myslím, že je lépe, když dopisovatel píše něco ze svého života, o něčem, co vidí a slyší, než o něčem, čemu nerozumí. Psáti ledajakou hatlaninu, dělat redakci zbytečnou práci a ubírat tím místa krásným článkům redakčním, není na místě. Pozoruji to v "Hlasateli" a v "Hospodáři", tam chytnou se jedné věci za ocas, mluví o ní několik týdnů, poví si několik dobrých názorů, ale více hloupých. Myslím, že z toho je poučení malé. Neupírám, že bylo by dobře psáti různé rady a poučení o věcech domácích, tak aby ti mladí o něčem věděli. Ale vyžaduje to dopisovatelku zkušenou, aby o věci rozepsala se tak, jak o tom smýšlí. Někdy si mně dopisovatelé stěžují, že tu, nebo ona redakce jejich dopisy nedala, nebo neuveřejnila vůbec. Vymlouvám jim, že redakce nemohla si pomoci. Jednou si mně dopisovatel stěžoval, že jeho dopis není nikdy celým. Odpovídám, že jistě redakce má k tomu příčinu. Můj bratr, Petikán, odebral se do západní Nebrasky na prohlídku pozemků. Včera obdržela jsem psaní, že se mu tam nelíbí a pojede prý jinam. Též Frank Petikán v Minnesotě vše vyprodal a pojede se též podívat na pozemky do South Dakoty. Odtud stále jezdí do Texasu lidé a některým se tam dosti líbí, takže tam zakoupí. Chtěla jsem tam jeti též s bratrem, ale dostala jsem asi 15 dopisů, v nichž Texas byl haněn, a proto jsme se rozhodli nikam nejezditi. Lituji velice, že známá rodina Bartošova odstěhovala se z Linwood. Snad bude p. Šotrab psáti nyní zprávy z Omahy. Rádi bychom od něho něco četli. Přejeme jim ze srdce v novém působišti mnoho štěstí. Musím vám povědětí, že jsem přála p. Pospíšilovi kluka, ale on mu čáp přinesl holku. Byla zde též matka p. Pospíšilova. Měla jsem ji též čest poznat, neboť mne přišla navštívit. Děkuji jí za návštěvu. Paní Pospíšilová zase běhá, jako by nic. Stav sestry Svitákové se značně zhoršil. Po operaci bylo pár neděl lépe, ale za nějaký čas udělalo se jí hůře. Také jsem doslechla, že stav p. Smitha se zhoršil. Oba jsou postiženi žaludeční chorobou. Mnoho osob naříká si na žaludeční neduhy. Přeju všem ze srdce brzké pozdravení. Se srdečným pozdravem všem čtenářům a čtenářkám.

Františka Otoupalíková.

NEWFIELD, N. Y., 8. března 1909. — Ctěná redakce: Prosím o laskavé uveřejnění následujícího: Po dlouhé dřímající touze konečně se zde sešlo několik krajanů ku společné poradě. Po mnohých úvodech a vysvětleních založen byl v kroužku onom spolek pod názvem "Sdružení českých rolníků v Newfield, N. Y., a okolí", který si vzal za úkol chrániti zájmy Čechů zde usazených a sem se stěhujících, tak aby nadále přestalo vydírání, které nesvědomití lidé provádějí, jak paní Emilie Jonášová v posledním svém dopise v tomto listu poznamenala. Následující páni přihlásili se za členy spolku: Jos. Sousta, Al. Korbel, Al. Mazourek, Vinc. Bouša, Vinc. Mokráček, Anton Cudlín, Václav Vopat, John Krejčí, Fr. Holub, Emanuel Novák, Josef Novák, Fr. Mareček, Ch. Patočka a Anton Vyskočil. Jest to zajisté velmi pěkný počet pro začátek. Také zvoleni byli prozatímní úředníci a sice následující: Vincenc Mokráček předsedou a Anton Vyskočil zapisovatelem. Po zvolení úředníků čten byl dopis uveřejněný v Pokroku Západu od paní Emilie Jonášové z Ithaca, N. Y., a usneseno jednohlasně, by se jí odpovědělo na dopis a sice, jak následuje: My, výše podepsaní, jsme nuceni odpověděti na dopis paní Emilie Jonášové z Ithaca, N. Y., v němž varuje krajany před skrytými farmářskými agenty, neb agenty pod pokličkou v Newfield, Alpine a Cayuta, N. Y., a vypisuje, jak ošizena byla o pět set dolarů. V tom s ní souhlasíme, neboť není samá. Ale proč paní Jonášová jméno toho výtečníka neudala. Ne k vůli nám, my ho všichni známe, ale k vůli čtenářům tohoto listu. To se jí však nehodilo a snad nechtěla uvrhnouti podezření na všechny farmery zde usazené, tak aby žádný z nich netroufal si něco napsat do časopisu z důvodu, aby nebyl považován za podvodníka, nebo agenta pod pokličkou. My žádnému nechceme kaziti obchod, ale tu radu krajanům dáváme, podobně psal nedávno p. V. Vopat, aby každý dříve než koupí farmu, za každou cenu poradil se s krajany zde usazenými a nedal se výmluvností svého průvodčího od toho přemluvit. My dále zde usazení rolníci, vás dobře známe, a proto naše rada každému, kdo by se zde chtěl usadit, je a bude ku prospěchu, nechce-li býti tak ošizen, jako byla pí. Jonášová a mnoho jiných. Noví příjezdí krajané jsou zaváděni daleko jeden od druhého, tak aby druh s druhem se dorozuměti nemohli, ač je zde dosti farem v okolí českých rolníků ku koupi. A proč? Poněvadž my známe pravé ceny těch farem a protože by se mohl každý kupující dověděti, mnoho-li má zaplatiti za ukázání farmy. Dobré a laciné farmy se hasí a kupující zaváděn je jinam. Každý zde známe nějakou farmu ku prodeji a poměry její. Z toho každý krajan pozná, že naše rada je mu nevyhnutelnou, nechce-li býti ošizen. Podotýkáme, že nejsme žádnými agenty pod pokličkou, nýbrž jsme poctivými rolníky. K tomuto dopisu museli jsme sáhnouti, aby čtenáři tohoto listu o nás špatně nesoudili, neboť si toho nezasluhujeme. Nevíme, co tu paní k napsání onoho dopisu přimělo. Snad ty samé nabídky, jaké nám činěny byly, když jsme prostřednictvím agenta se zde usadili. Nepostačí-li toto, nerádi příště napíšeme vysvětlení širší. Na příklad: prostřednictvím koho koupili jsme farmy a kolik set dollarů jsme kdo zaplatili komišního. Doufáme však, že to postačí, když se to sdělí ústně nově přibylým sem krajanům. Na kteréhokoliv zde podepsaných krajané mohou obrátiti se s důvěrou o radu a vysvětlení, ať osobně, nebo písemně, přiložte ale poštovní známku. Zdravíme srdečně čtenáře, čtenářky i redakci. Ku konci voláme všichni k dalšímu pokroku: Na zdar! S úctou

Vincenc Mokráček, předseda.
Anton Vyskočil, zapisovatel.

DUBOIS, NEB., 8. března '09. — Ctěná redakce: Osměluji se poprvé do časopisu Vašeho napsati několik řádků a zároveň zasílám Vám předplatné na příští rok. Časopis se nám velice líbí a časem se ho nemůžeme ani dočkat, neboť se nám rád také někdy někam zatoulá. Nevím, či je to vina; zda se někde omešká, anebo si ho někdo přečte. Minulý týden jsme Pokrok také nedostali a stýskalo se mi po něm do té míry, že jsem si poslala děvče k p. Helerovi, zda už má jej přečtený, by mi jej zapůjčil. Jen hojně, drahé čtenářky, dopisujte! Vím, že každá z Vás ráda čte dopisy a proto hojně dopisujte, zvláště která máte lepší praksi, než já. Já jsem do školy mnoho nechodila a tak mnoho jsem se čísti a psáti nenaučila. Jen doma po večerech mohla jsem se věnovati čtení a psaní. Našim neštěstím bylo, že nám matka brzy zemřela. Zbyly jsme tři sestry, nejstarší z nás byla 7 roků. Otec se brzo oženil a nastala nám po té smutná zkouška. Jedna musela pásti husy, druhá dobytek a třetí musela chovat děti a doma poklízet. Jak přišla zima musely jsme zase drát peří a příští len na plátno a na kanafas. Na školu nebylo ani pomyšlení a když jsem se zmínila, že půjdu do školy, ještě jsem byla bita. Prý se vyhýbám práci. Kdybych se byla nenaučila něco po večerech, nemohla bych se ani podepsat. Musím už přestat, neboť bych svým dopisem zabrala příliš mnoho místa. Se srdečným pozdravem

Antonie Šťastný.

Jak spolehlivý pohon uspoří práci.

[illegible]

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY OF AMERICA
(Incorporated)
Chicago, U. S. A.

Pomocná slova.

Od omažského občana

Jste vždy unaveni, nebo plná bolesti?

Cítíte bolesti zejména po zimnici?

Jest bolest ta též i okolí ledvin?

Tyto známky ukazují na chorobné ledviny.

To jest nebezpečím státi.

Choré ledviny rychle se horší.

Věnujte tomuto omažskému okamžitou pozornost.

Doan's Kidney Pills jednají rychle. Sesilují slabé ledviny.

Čtěte toto omažské doporučení!

Otto Hansen, 3151 Farnam St., Omaha, Neb., praví: "Byl jsem postižen bolestí v kyčlích a cítil jsem se malátným, což způsobovalo bolesti i v ledvinách. Ješto četl jsem o mnohých vyléčeních pomocí Doan's Kidney Pills v případech podobného druhu, rozhodl jsme se užíti též tohoto vyhlášeného léku. Od užívání Doan's Kidney Pills známky mých svízelů rychle mizely. S potěšením odporučuji tento vynikající lék pro ledviny."

Na prodej u všech obchodníků s léky. Cena 50 centů. Foster Milburn Co., Buffalo, New York, jediní oprávnění jednatelé pro Spoj. Státy.

Pamatujte jméno — Doan's — a neberte jiných.

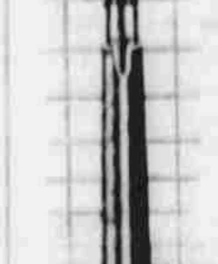

Nejspolehlivější semena

zahradní, květinová a polní, na zásadě prodáváme již po mnoho let. Semena tato nekoupíte va Po... reich, obchodujeme přímo s farmery. Proto též vám můžeme prodat nejlepší semena za mírné ceny. 25t16

J. N. Kramer & Son.
318-3rd Ave. Cedar Rapids, Iowa

Každý farmer,

může si vyrábět s naším strojem posty z umělého kamene, které jej stojí asi 12c. a vydrží 50 let. Můžete dělat peníze, vyrábět si posty. Zároveň vám dáme jednatelství prodat stroj, neb farmu vašemu sousedu.

O podrobnosti dopište si česky nebo anglicky na 27t28

McElroy Post & Pole Company.
No. 20, 16 Ave. West,
Cedar Rapids, Ia.

České lidové knihkupectví

Bohemian Publishing & Importing Co.
347 E. 72. St., NEW YORK, N. Y.

Na skladě knihy všech nakladatelů českých, obrazy a díla umělecká. Hudebniny, české knihy divadelní. Přijímá se předplatné na veškeré časopisy české v Čechách neb Americe vycházejících. Knihy antikvární se kupují neb vyměňují.

Spořitelna v Nebrasce

může půjčit své peníze pouze na první jistotu na farmy, městské majetky a okresní bondy, nejlepší záruka, která jest. Tímto spořitelna dá vkladateli nejlepší záruku. Tato banka platí 4% na vaše úspory a dovolí vám peníze vytáhnouti dle vaší potřeby. Uctivě vás žádáme o váš obchod. 16tf

Nejstarší, největší a nejpevnější spořitelní banka v Nebrasce.

CITY SAVINGS BANK,
16. a Douglas Street, OMAHA, NEBRASKA.

Léčení ohluchnutí, záduchy, katarrhu, nemoci průdušnic, hlavy, letní zimnice, nervosity, nemocí žaludečních a ledvinových neporádků, našim novým systémem, který odstraní příčinu, zčistí krev, vzbuzuje silnou soustavu, přinese nový život, novou krev, nové a otužilé nervy a uzdraví onemocnělé tkanivo. Jest to způsob vědecký a účinný, který spočívá na základě 25-letého studia a léčení těchto nemocí.

Wencel Franta, 2227 So. 11th St., Omaha, Neb., vyléčen z kataru, hučení a v hlavě a ohluchnutí.

Dr. Doerwald, 18. a Pierce St., Omaha, Neb., měl záduchu po 22 let; nyní je vyléčen.

Dr. BRANAMAN CO.
SPECIALISTA
305 N. Y. Bldg. OMAHA, NEB.

Kniha, jež poučí vás o dokonalém zdraví a sluchu zdarma. Pište pro ni dnes.